

ENGER, se *Änger*.

ENGIFTE, *enji'vute*, n. 4. Se *Monogami*.

ENGLAANSIGTE, n. 4. Ansigte, skönt som en engels. [Äng —.]

ENGLAGESTALT, m. 3. Gestalt, liknande en engels; utomordentligt skön gestalt.

ENLAGOD, a. 2. God som en engel, utomordentligt god. — *Englagodhet*, f. 3.

ENGLAHUFVUD, n. 4. pl. — *hufvuden*. 1) Hufvud af en engel. — 2) Hufvud, skönt som en engels, ovanligt skönt.

ENGLAKÖR, *ännglakör*, m. 3. Kör, sång af englar. [— chor, — hör, — kor.]

ENGLALIF, n. 3. Lif, i oskuld och sällhet, liknande englarnes. *Lefva ett e*.

ENGLALIK, a. 2. 1) Lik en engel i godhet eller skönhet. *En e. menniska, qvinna*. — 2) Lik en engels. *E. godhet, skönhet*. — *Englalikt*, adv.

ENGLAMIN, m. 3. Min, liknande en engels; min, som uppenbarar en englalik själ.

ENGLAREN, a. 2. 1) Ren, oskuldskraftig som en engel. *Hon är en e. varelse*. — 2) Ren som en engels. *E. vandel*. — *Englarenhet*, f. 3.

ENGLARÖST, f. 3. 1) En engels röst. — 2) Röst, stämman, i skönhet liknande englars, sådan man föreställer sig den; ovanligt skön röst.

ENGLASJÄL, f. 2. Själ, skön som en engels; fullkomligt ren och oskuldskraftig samt i högsta måtoto god menniska.

ENGLASKARA, f. 4. Skara utaf englar.

ENGLASKÖN, a. 2. 1) Skön som en engel. *En e. qvinna*. — 2) Skön som en engels. *E-t ansigte. E. blick*.

ENGLASKÖNHET, f. 3. 1) Skönhet, liknande en engels. — 2) En engelskön qvinna.

ENGLASTÄMMA, f. 1. Se *Englaröst*.

ENGLASYN, f. 3. 1) Syn, uppenbarelse af en eller flera englar. — 2) (fig.) Ovanligt skön anblick.

ENHÄNDEL, *enhändnl*, m. 2. sing. (föga brukl.) Handel, hvartill man har uteslutande rätt. — *Syn. Monopol*.

ENHET, *enhét*, f. 3. 1) (mat.) a) Det första, enkla talet. *Hvarje sammansatt tal består af flera e-er*. — b) Hvarje särskild af likartade ting, så vida derigenom uttryckes en storhet. *Pund, mark, lod, timme, minut, sekund äro olika e-er af vikt och tid*. — 2) (utan plur.) Egenskapen att vara blott en och icke flera; äfv. öfverensstämmelse. *Guds e. Kyrkans, trons e. E. i åsigter*. — 3) (utan plur.) Öfverensstämmelse i allt hvad som hör till en saks bestånd. *En stats e. är af högsta vikt för dess bestånd. E. i regeringen*. — 4) (estet.) Delarnes af ett konstverk förbindelse till ett helt, bestående i deras sammanhang, så väl sins emellan, som med en grundidé, hvilken sammanbinder dem till ett helt. — 5) (fil.) Hvad som äger ett ifrån andra åtskildt varande.

ENHOFVAD, *enhövadd*, a. 2. (nat. hist.) Benämning på de djur, som tillhöra 7:de ordningen af Däggdjuren, innefattande endast Hästsläktet. Brukas mest i plur.

ENHORNIG, a. 2. Säges om djur, som hafva blott ett horn.

ENHÖVAR, *ännvår*, m. o. f. ETHVART, *ëttvårt*, n. pron. a. Se *Hvar och en*.

ENHÄLLIG, *enhälligg*, a. 2. Enlig med allas vilja och samtycke. *E-t val. Med e-t samtycke*. — *Syn. Enstämmig*.

ENHÄLLIGHET, f. 3. sing. 1) Egenskapen att vara enhällig. *E-en af ett val*. — 2) Se *Endrägt*.

ENHÄLLIGT, adv. Enligt allas vilja och samtycke. *Bliuva e. vald. Det blef e. beslutadt*. — *Syn. Enstämmigt*.

ENHÄNDT, *enhänt*, a. 1. Som blott har en hand. [Enhänd.]

ENHÖRNING, *enhörning*, m. 2. 1) Fyrfotadt djur, liknande en häst samt med ett långt, rakt, i spiral vridet horn i pannan, och hvilket omtalas hos de Gamle, isynnerhet Plinius. Dess tillvaro betvivlas af nyare naturforskare. Enligt trovärdiga underrättelser lærer det likväl finnas i Habesch uti Afrika, äfvensom i de tibetanska bergstrakterna. — 2) (astr.) Stor stjernbild på södra himmelen, afbildad som en häst med horn, emellan Stora och Lilla Hunden. — 3) Se *Narhval*.

ENHÖRNINGSFISK, m. 2. Se *Narhval*.

ENIG, a. 2. Säges om personer, som öfverensstämma i tänkesätt, vilja, beslut och handling. *De äro mycket e-a både i tänkesätt, beslut och handling. Deruti äro vi e-a, att . . . Vi äro e-a om priset. Alla äro derom e-a*. — *Syn. Ense, Sams, Endrägtig, Samdrägtig, Öfverens, Enstämmig*.

ENIGHET, f. 3. sing. Öfverensstämmelse i tänkesätt, vilja, beslut och handling. *E. i åsigter, i handlingsätt. Det råder mycken e. emellan dem*. — *Syn. Endrägt, Endrägtighet, Enhällighet, Sämja, Samdrägt, Samdrägtighet, Enstämmighet*.

ENIGT, adv. Med enighet, sämja. — *Syn. Endrägtigt, Samdrägtigt*.

ENKÄ, *änngka*, f. 1. Qvinna, vars man är död och som icke inträdt i nytt äktenskap. *Hon är e. efter två män. Handlanden Reinholds e.*

ENKÄNNERLIG, *enkkännerrligg*, a. 2. (af *Enkom*) Se *Synerlig*.

ENKÄNNERLIGEN, adv. Se *Synerligen*.

ENKÄUSTIK, *änkaustik*, a. 1. Se *Enkaustisk*. — F. 3. sing. Vaxmålning.

ENKÄUSTISK, *änkaustisk*, a. 2. *E. målning*, inbränd målning, vaxmålning.

ENKEDROTNING, *änngkedrå'tning* (vanligtvis — *drå'ning*), f. 2. Enka efter en konung.

ENKEFRU, f. 2. Fru, som genom döden förlorat sin man och ej inträdt i nytt gifte.

ENKEGREFVİNNA, — *HERTIGINNA*, f. 1. Enka efter en greve, hertig.

ENKEHJELP, f. 3. Understöd, som en enka åtnjuter.

ENKEL, *änngkl*, a. 2. (af *En*) 1) Ej sammansatt. *De enkla maskinerna äro de bästa. Enkla och sammansatta ord*. — *Motsats: Sammansatt*. — 2) Tunnare, svagare, i jemförelse med något annat, som kallas Dubbelt. *E-t bråde. E-t öl*. — 3) Icke invecklad, lätt att använda eller förstå. *En e. metod. Ett e-t medel. Intrigen i denna pjes är ganska e.* (Fam.) *Det är helt e.*, helt naturligt, förstås af sig sjelft. — 4) Utan prydnad, utan anspråk, utan konst eller flärd. *En e. drägt. Enkla möbler. E. föda. Hafa en e. smak. Enkla och rena seder. En e. berättelse. E stil. Föra ett e-t lif. Vara e. i sitt handlingsätt*. — *Syn. Anspråklös, Flärdlös, Osökt, Konstlös, Okonstlad*. — 5) Uppriktig. *En e. och okonstlad menniska*. — *Syn. Se Uppriktig*. — 6) (kem.) Säges om de kroppar, hvilka ej kunna skiljas i några sådana delar, som yttra olika förhållanden till någon annan kropp.